EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2025.6.30.
COM(2025) 317 final

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

Időközi jelentés a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló 2011/85/EU tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2024. április 29-i (EU) 2024/1265 tanácsi irányelv végrehajtása terén elért eredményekről

{SWD(2025) 161 final}

A BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ EURÓPAI PARLAMENTNEK ÉS A TANÁCSNAK

Időközi jelentés a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló 2011/85/EU tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2024. április 29-i (EU) 2024/1265 tanácsi irányelv végrehajtása terén elért eredményekről

1. BEVEZETÉS

A tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló 2011/85/EU tanácsi irányelv[1] 2011. decemberben lépett hatályba. Ez fontos része volt a gazdasági kormányzás megerősítéséről szóló jogalkotási csomagnak, más néven a „hatos csomagnak". Az irányelv első alkalommal állapított meg minimumkövetelményeket az uniós tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozóan. Az irányelvben foglaltaknak megfelelően és figyelembe véve a 2011 óta szerzett tapasztalatokat, nemrégiben sor került a gazdasági felügyelet teljes rendszerének felülvizsgálatára, ami a Stabilitási és Növekedési Paktum 2024. április 30-án hatályba lépett reformjához vezetett. Ezzel összefüggésben az (EU) 2024/1265 tanácsi irányelv[2] módosította a 2011/85/EU tanácsi irányelvet.

A 2011/85/EU irányelv minimumkövetelményeket vezetett be a költségvetési számviteli és statisztikai jelentéstételi rendszerekre, a költségvetési tervezéshez felhasznált előrejelzések elkészítésére irányadó szabályokra és eljárásokra, az országspecifikus számszerű költségvetési szabályokra, a középtávú költségvetési keretrendszerekre, valamint a kormányzati szektor különböző alszektorai tekintetében a hatóságok közötti költségvetési kapcsolatokat szabályozó mechanizmusokra vonatkozóan. A felülvizsgálat e rendelkezések mindegyike esetében megvizsgálta, hogy azok továbbra is relevánsak-e, valamint hogy azokat a terveknek megfelelően értelmezték és alkalmazták-e, valamint új fejleményeket is figyelembe vett. A független költségvetési intézmények szerepe például 2011 óta jelentősen megnőtt, és az éghajlatváltozás költségvetési hatásai is egyre sürgetőbbé váltak. Az (EU) 2024/1265 irányelvet és a 2011/85/EU irányelv ebből eredő módosításait az uniós tagállamoknak 2025. december 31-ig kell átültetniük a nemzeti jogba.

Az (EU) 2024/1265 irányelv 2. cikkének (5) bekezdése értelmében a Bizottság felkérést kap, hogy „*a tagállamoktól kapott releváns információk alapján készítsen időközi jelentést az ezen irányelv főbb rendelkezéseinek végrehajtása terén elért eredményekről, amelyet 2025. június 30-ig kell benyújtani az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak*". A Bizottság e célból 2025 márciusában egy kérdőívet küldött a (póttagjai összetételében ülésező) Gazdasági és Pénzügyi Bizottságnak, ami lehetőséget biztosított a tagállamok számára, hogy részletesen beszámoljanak a meghozott intézkedésekről, az elindított reformokról és a konkrét tervekről. Ennek megfelelően ez az időközi jelentés elsősorban a tagállamok által közölt információkon alapszik. 2025 áprilisáig a legtöbb tagállam elküldte észrevételeit[3]. Az országok részletes *adatlapjai* a kísérő bizottsági szolgálati munkadokumentumban (SWD(2025) 161) találhatók.

---

[1] HL L 306., 2011.11.23., 41. o.

[2] Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2024/1263 rendelete (2024. április 29.) és a Tanács (EU) 2024/1264 rendelete (2024. április 29.) a túlzott hiány esetén követendő eljárás végrehajtásának felgyorsításáról és pontosításáról szóló 1467/97/EK rendelet módosításáról, valamint a Tanács (EU) 2024/1265 irányelve (2024. április 29.) a tagállamok költségvetési keretrendszerére vonatkozó követelményekről szóló 2011/85/EU irányelv módosításáról.

[3] 2025 májusában 6 tagállam tett jelentést.

Ezen időközi jelentés célja az Európai Parlament, a Tanács és a nyilvánosság tájékoztatása a 2011/85/EU irányelv módosításainak átültetése terén elért eredményekről. Ezért nem tekintendő arra vonatkozó értékelésként, hogy a nemzeti rendelkezések megfelelnek-e a módosított irányelvnek, az ilyen értékelésre ugyanis az uniós joggal összhangban az átültetési határidő lejártát követően kerül sor. A megfelelő áttekinthetőség érdekében e jelentés 2. pontja az irányelv módosításának fő területei szerinti öt alpont köré szerveződik, ezt pedig a főbb megállapításokat összefoglaló következtetés követi.

2. AZ IRÁNYELV FŐ RENDELKEZÉSEINEK ÁTÜLTETÉSÉBEN ELÉRT EREDMÉNYEK

2.1. A számvitelre, statisztikákra és átláthatóságra vonatkozó rendelkezések módosítása (a 2011/85/EU irányelv 3. cikke és 14. cikkének (1) bekezdése)

A stabil költségvetési politika alapja a stabil költségvetési jelentéstétel. A költségvetés végrehajtására vonatkozó átfogó, időszerű és pontos tájékoztatás alapvető fontosságú a politikai döntéshozók számára, mivel ez biztosítja a költségvetések helyes végrehajtását, a tervektől való lehetséges eltérések valós idejű nyomon követését és a naprakész költségvetési tervezést. Az átfogó és következetes államháztartási beszámolás megköveteli az átláthatóságot az olyan elemek tekintetében, amelyek közvetlen vagy közvetett hatást gyakorolhatnak a költségvetésre: ide tartozhatnak például a rendes költségvetés részét nem képező, de az államháztartás részét képező szervek és alapok, az adókiadások és a függő kötelezettségek.

A 2011/85/EU irányelv e területre vonatkozó módosításai főként az államháztartás valamennyi alszektorára vonatkozó költségvetési adatok nyilvános hozzáférhetőségének módosításait vezették be az ESA 2010-ben meghatározottak szerint. Különösen a havi és negyedéves pénzforgalmi adatokat (vagy ezekkel egyenértékű állami számviteli adatokat) helyettesítették az államháztartás valamennyi alszektorára vonatkozó negyedéves adósság- és hiányadatokkal. Ha azonban egy tagállam integrált, átfogó és nemzeti szinten harmonizált eredményszemléletű pénzügyi számviteli rendszerrel rendelkezik, nincs szükség alszektoronkénti negyedéves hiányadatokra. A fennmaradó módosítások főként a szöveg egyértelműsítésére és aktualizálására vonatkoznak az értelmezés kapcsán 2011 óta szerzett tapasztalatok fényében.

Ami az egyes költségvetési adatokra vonatkozó adatszolgáltatás gyakoriságának felülvizsgálatát illeti (a 3. cikk (2) bekezdésének módosításai által bevezetett fő változás), amely az eredményszemléletű számvitel gyakoriságától is függ, a tagállamok egyharmada úgy véli, hogy ezt teljes mértékben átültették, harmada pedig részben megvalósítottnak látja. Bár nem mindegyik válaszadó számolt be arról, hogy az új követelményt negyedéves hiányadatokkal vagy az eredményszemléletű számviteli rendszere fejlettségére való hivatkozással kívánja-e teljesíteni, a tagállamok körülbelül egyötöde mindkét lehetőséget alkalmazza. A többi válaszadó inkább a tervezett folyamatra összpontosít, részben a módosítandó, konkrét jogszabályok említésével, részben kevésbé részletesen.

A költségvetés részét nem képező, de az államháztartás részét képező szervekre és alapokra vonatkozó információk – többek között többéves költségvetési folyamatok részeként történő – közzétételére, valamint az államháztartási egyenlegekre (14. cikk (1) bekezdése) gyakorolt együttes hatásukkal kapcsolatos tájékoztatásra vonatkozó, pontosított követelményt a tagállamok egyharmada már átültetettnek tekinti. A többi válaszadó közül a tagállamok mintegy egyötöde tervez konkrét intézkedéseket, míg másik ötödük egyelőre továbbra is fel kívánja mérni, hogy erre szükség van-e.

A 2. cikket és a 3. cikk (1) bekezdését érintő kisebb módosítások nem teszik szükségessé a nemzeti jogszabályok konkrét módosítását.

Ezenkívül a módosított irányelv 16. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy „*a Bizottság 2025. december 31-ig, majd azt követően ötévente jelentést tesz a következők aktuális helyzetéről: a) az államháztartás állami számvitele az Unióban, figyelembe véve a nemzetközi költségvetési számviteli standardok tagállamok számára való alkalmasságának 2013. évi értékelése óta elért eredményeket;*”. E tekintetben az a követelmény, hogy ezt a jelentést 2025 vége előtt közzé kell tenni, hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a megbízható eredményszemléletű államháztartási számvitel meglétét és fejlődését az EU-ban nyomon kell követni.

2.2. A független költségvetési intézményekre vonatkozó új rendelkezések (a 2011/85/EU irányelv 2. és 8a. cikke)

A független költségvetési intézmények jelentősége a 2011/85/EU irányelv hatálybalépése óta jelentősen megnőtt. 2011 óta az irányelv felszólította „a független vagy a tagállamok költségvetési hatóságaival szemben működési autonómiával rendelkező szerveket”, hogy kövessék nyomon, hogy a tagállamok betartják-e nemzeti számszerű költségvetési szabályaikat. 2012-ben a nemzeti költségvetési korrekciós mechanizmusokra vonatkozó közös elvek (amelyeket a gazdasági és monetáris unióbeli stabilitásról, koordinációról és kormányzásról szóló kormányközi szerződés III. címe, a „Költségvetési paktum” vezetett be) tartalmaztak a független ellenőrző szervekre vonatkozóan bizonyos minimumkövetelményeket. Később az euroövezetre alkalmazandó 2013/473/EU rendelet felszólította az ilyen szerveket, hogy készítsék el vagy hagyják jóvá az éves és középtávú költségvetési tervezés alapjául szolgáló makrogazdasági előrejelzéseket.

A 2011/85/EU irányelv módosításai összefogják ezeket a meglévő elemeket, és valamennyi uniós tagállamra alkalmazandóvá teszik azokat. Bizonyos függetlenségi biztosítékokon (pl. a független költségvetési intézmények kommunikációs kapacitásának hangsúlyozása, stabil források és az információkhoz való időszerű hozzáférés kérése, valamint a független költségvetési intézmények rendszeres külső értékelésének előírása) szigorítanak és fejlesztik azokat. Néhány új feladat a megreformált Stabilitási és Növekedési Paktumhoz kapcsolódik. Az egyéb új feladatok közé tartozik a nemzeti költségvetési keretrendszer következetességének, koherenciájának és hatékonyságának értékelése, valamint meghívás alapján a parlamenti meghallgatásokon és megbeszéléseken való részvétel. Végezetül pedig a független költségvetési intézmények értékelése tekintetében a nemzeti hatóságok számára bevezetik a „tartsd be vagy indokold meg” elvet.

Nem meglepő, hogy a független költségvetési intézményekre vonatkozó módosítások közül néhányat vagy akár többet már valamennyi tagállam átültetett a nemzeti jogába, mivel a módosítások bizonyos mértékben egyesítik az uniós joggal vagy a költségvetési paktummal kapcsolatos meglévő rendelkezéseket. Lengyelország különleges eset, mivel az ország még mindig nem rendelkezik működő, független költségvetési intézménnyel, azonban a Lengyelország által szolgáltatott információk alapján a vonatkozó jogszabály 2025 januárjában lépett hatályba, és a független költségvetési intézmény 2026. január 1-jéig létrejön.

Ami a 8a. cikk (3) és (4) bekezdésében meghatározott függetlenségi biztosítékok többségét illeti, a tagállamok egyharmada úgy véli, hogy azokat nemzeti joga már szabályozza, míg több mint egyharmaduk úgy véli, hogy további intézkedésekre van szükség. A kivétel az az új követelmény, mely szerint a független költségvetési intézményeket rendszeres külső értékeléseknek kell alávetni, amely kapcsán csak nagyon kevés tagállam számolt be arról, hogy rendelkezik a szükséges jogszabályokkal. A jelentések szerint a bevett gyakorlat számos esetben összhangban van az új követelményekkel. A jogszabályba foglalásra azonban továbbra is szükség lenne.

A független költségvetési intézményeket illetően a tagállamok élnek az irányelv rendelkezéseinek átültetésével kapcsolatos azon lehetőséggel, hogy tovább pontosítsák az intézményi felépítést vagy az alapul szolgáló jogszabályokat. Ez magyarázhatja azt, hogy a tagállamok miért több mint egyharmada számol be arról, hogy az átültetés a független költségvetési intézmények jelenlegi jogi feladatai (azaz a költségvetési tervezés alapjául szolgáló makrogazdasági előrejelzések elkészítése vagy jóváhagyása, valamint a nemzeti költségvetési szabályoknak való megfelelés nyomon követése) szempontjából nem teljes körű. A jogi struktúrával kapcsolatban szintén még mindig elvárás, hogy tükrözze a független költségvetési intézményeknek a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós és korrekciós ágában meghatározott új feladatait, valamint a nemzeti költségvetési keretrendszerek következetességének, koherenciájának és hatékonyságának rendszeres értékelését.

Hasonlóképpen, bár a „tartsd be vagy indokold meg” elvet számos tagállamban alkalmazzák bizonyos mértékben (ahogy azt a költségvetési paktumhoz kapcsolódó közös elvek bevezették), az irányelv módosításaival összhangban szélesebb körű alkalmazásához még mindig módosítani kell rajta.

2.3. A középtávú költségvetési keretrendszerekre vonatkozó rendelkezések módosítása (a 2011/85/EU irányelv 2., 9., 10. és 11. cikke)

A 2011/85/EU irányelv értelmében a tagállamoknak hiteles és hatékony középtávú költségvetési keretrendszert kell létrehozniuk, amely lehetővé teszi számukra, hogy költségvetési tervezésüket az éves időhorizonton túlra is kiterjesszék, és így középtávon előmozdítsák a következetesebb, hatékonyabb és potenciálisan ambiciózusabb szakpolitikai döntéshozatalt. A keretrendszernek többéves költségvetési célkitűzéseket kell tartalmaznia az egyes főbb bevételi és kiadási tételek változatlan szakpolitikákon alapuló előrejelzéseivel, valamint a változatlan szakpolitikát feltételező előrejelzések és a szakpolitikai célok közötti eltérés áthidalása érdekében középtávra tervezett szakpolitikák magyarázatával együtt. Ezenkívül tartalmaznia kell annak értékelését, hogy a tervezett politikák várhatóan hogyan befolyásolják az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát.

A 2011/85/EU irányelv módosításai bővítik a középtávú költségvetési keretrendszer előírt elemeit azáltal, hogy megkövetelik a tervezett reformok és beruházások bemutatását, valamint a tervezett szakpolitikák fenntartható és inkluzív növekedésre gyakorolt hatásának értékelését. Azt is egyértelművé teszik, hogy az éves költségvetéseknek–összhangban kell lenniük a középtávú tervezéssel.

A középtávú költségvetési keretrendszerek irányelv szerinti meghatározása a jelentések szerint a tagállamok egynegyede esetében már érvényben van. A válaszadók mintegy negyede számolt be arról, hogy át kívánja ültetni ezt a rendelkezést, vagy már egyértelmű ütemtervvel rendelkezik a rendelkezés 2025 előtt vagy végéig történő átültetésére. A tagállamok további negyede nem nyújtott tájékoztatást e rendelkezés átültetésének jelenlegi állásáról, illetve arról, hogy szükség van-e további intézkedések meghozatalára.

A tagállamok fele arról számol be, hogy a rendelkezést teljes mértékben vagy részlegesen átültette annak biztosítása érdekében, hogy a nemzeti keretrendszer középtávon olyan átfogó és átlátható nemzeti költségvetési célkitűzéseken alapuljon, amelyek összhangban vannak a hatályos országspecifikus számszerű költségvetési szabályokkal és az (EU) 2024/1263 rendelet vonatkozó rendelkezéseivel. A válaszadók több mint egyharmada jelezte, hogy ezeket a rendelkezéseket még nem ültették át.

Szintén a tagállamok több mint egyharmada nyilatkozott úgy, hogy a rendelkezés teljes vagy részleges átültetése magában foglalja a fenntartható és inkluzív növekedésre hatást gyakorló tervezett reformok és beruházások bemutatását is. A válaszadók mintegy fele számolt be arról

a szándékáról, hogy ezt a rendelkezést át kívánja ültetni, vagy az átültetést egyértelmű ütemterv szerint vagy 2025 végéig tervezi végrehajtani.

Az esetek mintegy negyedében a tagállamok arról számoltak be, hogy a tervezett szakpolitikák fenntartható és inkluzív növekedésre gyakorolt hatásának értékelésére nemzeti rendelkezések vannak érvényben. A tagállamok hasonló hányada arról számolt be, hogy ezeket a rendelkezéseket még nem ültették át.

Tizenhárom tagállam számolt be a rendelkezés teljes vagy részleges átültetéséről annak biztosítása érdekében, hogy az éves költségvetési jogszabályok középtávon összhangban legyenek a nemzeti költségvetési célkitűzésekkel. Tíz tagállam vagy nem ad tájékoztatást e követelmény átültetésének aktuális helyzetéről, vagy arról számol be, hogy azt még nem ültették át. Nyolc tagállam egyértelműen jelzi tervezett átültetési ütemtervét, öt másik tagállam pedig még nem határozott meg ütemtervet.

A 11. cikkhez fűzött pontosításokat kilenc tagállam már részben vagy egészben átültette, és öt tagállam jelezte, hogy a 2025 végi átültetési határidőt be kívánja tartani.

2.4. A természeti katasztrófákból és az éghajlatváltozásból eredő makroköltségvetési kockázatokkal kapcsolatos jelentéstételi követelményekre vonatkozó új rendelkezések (a 2011/85/EU irányelv 9. cikke (2) bekezdésének d) pontja és 14. cikkének (3) bekezdése)

A 2011/85/EU irányelv hatálybalépése óta az éghajlatváltozás és a természeti katasztrófák hatásai egyre nyilvánvalóbbá váltak a költségvetési politika számára. A két szempont kapcsolódik egymáshoz, de nem azonos. A tagállamok gyakoribb és súlyosabb természeti katasztrófákkal szembesülnek, amelyek gyakran a hőmérséklet-növekedéssel függenek össze, és jelentős költségvetési kiadásokat és függő kötelezettségeket eredményezhetnek. Az éghajlatváltozáshoz kapcsolódó költségvetési kiadások emellett az éghajlatváltozás mérséklését és az ahhoz való alkalmazkodást célzó intézkedésekből is eredhetnek.

Az (EU) 2024/1265 irányelv ezért új követelményeket vezet be a 2011/85/EU irányelvbe. A tagállamokat arra kéri, hogy középtávú költségvetési tervezési dokumentumaikban az éghajlatváltozásból eredő makroköltségvetési kockázatok figyelembe vételével értékeljék a tervezett szakpolitikáknak az államháztartás közép- és hosszú távú fenntarthatóságára gyakorolt hatását. Közzé kell tenniük a természeti katasztrófákra és az éghajlattal kapcsolatos függő kötelezettségekre vonatkozó információkat, és be kell számolniuk a kapcsolódó, felmerült költségvetési kiadásokról. Tekintettel e feladatok összetettségére és a változások e területen tapasztalható gyors ütemére, mindezen követelményeknek „a lehető legnagyobb mértékben” meg kell felelni. Az átültetés érdekében a tagállamokat arra kéri az irányelv, hogy nemzeti jogszabályaikba foglaljanak bele olyan rendelkezéseket, amelyek biztosítják a szükséges értékelést és jelentéstételt.

Egyelőre csak néhány nemzeti költségvetési keretrendszer tartalmaz részben vagy egészben olyan rendelkezéseket, amelyek figyelembe veszik az éghajlatváltozásból eredő makroköltségvetési kockázatokat, valamint annak környezeti és elosztási hatását a tervezett középtávú szakpolitikáknak az államháztartás közép- és hosszú távú fenntarthatóságára gyakorolt hatásának értékelése során. Ugyanakkor a válaszadók több mint egyharmada jelezte, hogy rendelkezik ütemtervvel az ilyen rendelkezések nemzeti költségvetési keretrendszerbe történő átültetésére. Hasonló kép rajzolódik ki a természeti katasztrófákkal és az éghajlattal kapcsolatos függő kötelezettségekre, valamint a természeti katasztrófák és az éghajlattal kapcsolatos sokkhatások miatt felmerült költségvetési kiadásokra vonatkozó információk közzétételére vonatkozó követelmény tekintetében.

2.5. Pontosítási módosítások (a 2011/85/EU irányelv 2., 3., 4., 5., 6. és 7. cikke)

A 2011/85/EU irányelv hatálybalépése óta a gyakorlat azt mutatja, hogy egyes fogalmakat másképpen értelmeztek, vagy szükséges lenne azok egyértelműsítése vagy aktualizálása. Például az ESA 95 számviteli standard használatára való hivatkozást (a korábbi 3. cikk (1) bekezdésében) egy dinamikusabb hivatkozás váltotta fel. E pontosítások többsége esetében a tagállamokat elsősorban annak ellenőrzésére kérték fel, hogy nemzeti költségvetési jogszabályaiknak is szükségük van-e megfelelő változtatásokra.

A tagállamok fele úgy véli, hogy a pontosító módosításokat nemzeti jogszabályaik már teljes mértékben átültették. További negyedük azt jelzi, hogy bár az egyértelműsítéseket széles körben átültették, szükség lenne bizonyos nemzeti rendelkezések további módosítására. Egy másik negyedük általánosabb információkról számol be az átültetési folyamattal kapcsolatban, vagy a folyamatban lévő értékelésekre mutat rá.

3. KÖVETKEZTETÉS

A tagállamok összességében eltérő eredményekről számoltak be az irányelv módosításainak átültetése terén. Ennek megfelelően a már megtett átültetési intézkedésekre vonatkozó információk mind tartalmilag, mind a módosítandó konkrét jogi aktusokra való hivatkozások tekintetében jelentősen eltértek. A fennmaradó lépésekre vonatkozó egyértelmű ütemterv általában hiányzik.

A kifejezetten a statisztikákra, a számvitelre és az átláthatóságra vonatkozó módosítások átültetéséről jelentést tevő tagállamok többsége a követelményeket átültetettnek vagy hamarosan átültetésre kerülőnek tekinti, míg több tagállam esetében nem áll rendelkezésre sok részlet.

Úgy tűnik, hogy előrelépés történt a független költségvetési intézmények tekintetében, amelyeket 2011 óta az összes vagy a legtöbb tagállamra vonatkozóan hasonló, de nem azonos rendelkezések támasztanak alá. Az irányelv egyes rendelkezéseit azonban a tagállamoknak továbbra is alaposan meg kell vizsgálniuk annak értékelésekor, hogy szükséges-e intézkedéseket hozni a nemzeti jogba való átültetésük érdekében. A függetlenséggel kapcsolatos néhány pozitív elem egyes esetekben már bevett gyakorlat, ami jogszabályba foglalást igényelne. Különösen az olyan új elemek, mint a kommunikációs kapacitásra helyezett hangsúly vagy a független költségvetési intézmények külső értékelése igényelnek gyakran még mindig jogi lépéseket.

Bár számos tagállam arról számolt be, hogy a középtávú költségvetési keretrendszer meghatározása összhangban van a módosított irányelvvel, a legtöbb tagállamban még mindig terveznek bizonyos kiigazításokat vagy szükség van azokra a keretrendszer megerősítése és az uniós gazdasági kormányzási kerettel való összhang biztosítása érdekében az új prevenciós ágról szóló rendelet és a korrekciós ágról szóló módosított rendelet tekintetében.

Az éghajlattal kapcsolatos új rendelkezésekkel továbbra is nagyrészt még foglalkozni kell, és a tagállamoknak még meg kell határozniuk az erre vonatkozó ütemterveket.

A Bizottság folytatja az irányelv végrehajtását a felelősségi körébe tartozó szakaszok tekintetében. Az átültetési határidőt követően a standard uniós eljárásoknak megfelelően teljes körű megfelelőségértékelést fog végezni.